

A BŐVÖLKÖDÉS, ADAKOZÁS ÉS A GAZDAG IFJÚ

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021.10.17.

Folytatnám a mai tanítást ott, ahol három hete abbahagytam, amikor is lefektettük nagyon alapszinten Isten pénzügyi rendszerének működését. Azokat az alapelveket, amelyek alapján Ő működteti a királyság pénzügyi területét.

Egy kicsit fogunk ismételni, hogy visszaidézzük a legfontosabbakat, ami akkor elhangzott. Tudnod kell, hogy az életed bármely területén a hited ott kezdődik, ahol ismered azzal kapcsolatosan Isten akaratát. Ha nem ismered, vagy nem pontosan ismered, ha nem tudod, hogy Ő mit szándékozott ezzel kapcsolatban tenni veled, vagy nem érted, hogy mit jelent ki az Ige a gyógyulással, a gyarapodással, a Szent Szellem keresztséggel, a nyelvek imájával, és sok mindennel kapcsolatban, akkor az akadályozni fogja a hitedet. Amikor ismered Isten akaratát, akkor tudsz úgy hinni például a gyarapodásban, ha kijelentésed van arról, hogy azzal kapcsolatban Isten neked mit tervezett. Ezért van az, hogy nagyon sok ember képtelen meggyógyulni, mert nem tudja, hogy Isten azt akarja, hogy meggyógyuljon. Feltételes módon ismeri Isten akaratát ezzel kapcsolatban, és nem tudja, hogy vajon Isten akarja, vagy nem akarja, kérdőjel van ezzel kapcsolatban benne.

Ugyanakkor a gazdagsággal, a gyarapodással, a jómóddal kapcsolatban is a szegénység-mentalitású keresztények, a szegénységaktivisták, a szegénységet hirdető emberek tanításai, és gyülekezeti tanítások megakadályozzák a keresztényeket abban, hogy belépjenek abba a teljességbe és gazdagságba, amelyet Isten akar adni mindannyiunk számára. Jézus Krisztus azért halt meg, hogy életünk legyen, és bővölködjünk, mondja ezt a János evangélium harmadik fejezete. Nagyon sok igevers az Ószövetségen keresztül az Újszövetségen át, Jézus tanításai és példabeszédei, az apostoli levelek is végig bizonyítják azt, hogy Isten akarata az, hogy ne szegénységben éljünk. De van egy-két olyan igevers, vagy tanítás részlet, példabeszéd, amely látszólag azt akarja mondani vagy azt mondatták vele eddig emberek, hogy Isten nem akarja azt, hogy te jómódban éljél, mert ez veszélyes, mert ez becsaphat, megcsalhat téged. Részben ez igaz, de ma végig fogunk menni egy olyan történeten, amely talán az egyik leginkább félreértett példája az anyagi dolgokkal kapcsolatos tanításoknak az evangéliumokban. Ez pedig a gazdag fiú esete, amikor szembesült a tevével és a tú fokával és azzal, hogy add el minden vagyonodat, és akkor kincsed lesz a mennyben.

Ezt a pár igeverset végig fogjuk ma venni alaposan, és meg fogjuk vizsgálni azt, hogy ezzel kapcsolatban Jézus mit mondott itt valójában. Azért beszélek erről nagy határozottsággal, nagy bátorsággal, mert nem akarok abba a hibába esni, amibe sok prédikátor, tanító és sok biblia- vagy igehirdető, vagy pásztor beleesett, hogy nem mer hozzányúlni olyan témákhoz, amik miatt vádak és rágalmazások, esetleg félreértések, támadások érhetik. Pénzről, adakozásról, tizedfizetésről nem minden prédikátor szeret vagy mer, vagy akar beszélni, mert fél attól, hogy az emberek félreértik, vagy megvádolják. Ha ezen az alapon közelítünk meg bizonyos dolgokat a Bibliában, akkor eltévesztjük! Nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy szelektáljunk, és féljünk emberektől vagy emberek véleményétől, mert neked is, nekem is szükségünk van arra, hogy teljes, átfogó ismeretünk legyen Istennek olyan dolgairól, amelyek azokhoz az alapokhoz tartoznak, amelyek a hétköznapi életünket érintik. Jézus nagyon sokat beszélt hétköznapi, egyszerű dolgokról, olyan fizikai dolgokról, amelyek érintik a mindennapjainkat. Ő nem egy vasárnapi prédikátor volt. Nem úgy prédikált és nem úgy beszélt teológiai okfejtésekben, fennköltén, filozófiai jelleggel, hogy csak a nagyon műveltek, a nagyon kifinomult érzékkel rendelkezők tudják Őt megérteni, hanem az egyszerű emberekhez beszélt nagyon sokszor, egyszerű, hétköznapi példákat hozott, és a példáit a természetes világból hozta.

Az egyik ilyen a magvetés példázata, amellyel kapcsolatban Ő azt mondta, ha ezt nem érted meg, akkor mi módon fogod megérteni a többit? Ezzel gyakorlatilag azt mondta, hogy egy olyan alapelv van a magvetés példázatában, amit ha nem értesz meg, akkor semmi mást nem fogsz megérteni.

Múlt alkalommal megbeszéltük, hogy miért van az, hogy a pénzhez kell a legkevesebb hit. Jézus mit mondott azzal, hogy amikor a kevésen hű vagy, akkor a sokon is hű leszel. Amikor itt a kevésről beszélt, akkor a pénzről beszélt, mert a hamis sáfár példázatában végig a pénzről van szó. A kevéssel az Ő szóhasználatában, értékrendjében, látásmódjában a pénzre utalt. Azt mondta, ha a pénzügyi, anyagi dolgokkal kapcsolatban nem tudsz megbízni Istenben, akkor hogyan bízza rád a komolyabb, a nagyobb dolgokat? Hogyan tudsz hitben járni a gyógyulással kapcsolatban, szellemi dolgokkal kapcsolatban, gyülekezetépítéssel, szolgálattal kapcsolatban, ha anyagi téren nem bízol meg Istenben? Mert az a belépő szintje a hitnek, hogy megbízol Istenben, hogy Ő gondodat viseli. A pénzügyi alapelv alapja, amit Isten a királyságban elrendelt, pontosan az ellenkezője annak, amit a világban tapasztalunk és látunk.

A világban úgy működik a gyarapodás útja és módja, hogy tegyél félre minél többet, raktározzál magadnak minél többet, mert így fog növekedni a vagyondod, amiből majd jobban tudsz gazdálkodni, és így lesz neked még több. Tartalékolj, ne költse, csak nagyon keveset – amiben egyébként bölcsesség van, hogy nem költesz többet, mint amennyi bevételed van. De Isten királyságának a pénzügyi alapelve pont az ellenkezőjét mondja. Azt mondja, hogy amennyid van, abból egy részt vegyél el, szakíts el belőle, és azt add oda valakinek, vagy valaminek a céljára, és így lesz neked több. Ez teljesen ellentétes a fizikai gondolkozásmóddal, hisz hogyan lenne több, ha én kiadok magamtól, hisz akkor kevesebb leszel! Itt lép be a hit, hogy ezt te hittel tudod megtenni, hogy amikor magadtól kiadsz, jó szívvel, jó hozzáállással. A jókedvű és örömteljes adakozót szereti Isten, és igazából ez az egyetlen elfogadható adakozási mód Isten előtt, ha te örömmel, eltökélten, szíved önkéntességéből, hálaadással tudsz adni. Ha ezt így teszed, akkor Isten azt neked sokszorosan hozza vissza.

Jézus hozza a magvetés példázatát, amelyben négy különböző talajról beszél, de valójában nem akkor fektette le ezt a szellemi alapelvet, amikor ezt a példázatot elmondta a Márk 4-ben, mert az 1Mózes 8-ban a 22-es igeversben olvasunk valamit, ami jóval megelőzte ezt. De ez is Jézustól származik. Ez az özönvíz utáni események idejében kijelentett örök érvényű igazság, addig a pontig, ameddig ez a Föld ebben az állapotában, ahogy most is van, fennáll. Az özönvíz után azt mondja Isten:

1Mózes 8,22.

22. Ennek utána míg a föld léssen, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek.

Itt szerepel az, és ezzel kezdődik, hogy vetés és aratás meg nem szűnnek. Vetés és aratás meg nem szűnnek. Ezt hangsúlyozom és elmondom, ha kell, ötször egymás után, hogy vetés és aratás meg nem szűnnek. Vetés és aratás meg nem szűnnek! Hogy a gyarapodás, az Istentől jövő áldások beteljesednek rajtad, hogy anyagi értelemben előre haladsz, és feljebb jutsz és többed van, az nem arról szól, ez a szellemi törvény nem arról szól, hogy adj, hanem arról szól, hogy adj és arass! Kettő dolog van itt. Nagyon sokan megtanultatok jól adni, nagyon jó magvetővé, nagyon jó adakozóvá váltatok, tizedfizetőkké, hosszú éveken keresztül. De a bővülködés alapja nem csupán az, hogy megtanulsz megfelelő időben, megfelelő helyre, megfelelő szívvel és megfelelő hozzáállással adni. Ez egy része.

Meg kell tanulnod aratni! Elmondom még egyszer. Meg kell tanulnod aratni! Ha a természetes világból nézzük a példát, mert Jézus onnan hozta ezt a példát, az aratás a földeken, amikor a gabonát, a kukoricát, a paradicsomot, vagy bármit be kell takarítani, az egy munka. Nem automatikus. Sokan abban a tévhitben vannak, hogy az én részem Istennel kapcsolatban és az Igék alapján az, hogy adjak. Onnantól kezdve várom azt, hogy Isten majd valahogy, valamilyen módon, valakin keresztül engem hatalmasan megáld. De nem fejeződik itt be! Mi

lenne akkor, ha a háziasszony a konyhakertben elültetné tavasszal a magot, és utána várná azt, hogy majd a paradicsom befőzi magát. Vagy a földműves várná azt, hogy a kombájn nélkül a búzaszemek learatják magukat, saját magukat levágnák, kicsépelik magukat, és begurulnak a tárházba. Ostobaság ilyesmit gondolni, egy hároméves gyereknek egy rajzfilmben ezt le lehet rajzolni, de ez nem valóságos természetes szinten és szellemi értelemben sem. Ami miatt sokan problémában vannak aratás tekintetében, hogy nem tanultak meg aratni. De ma nem erről lesz szó, erről majd a következő alkalommal beszélünk, hogy hogyan arassunk.

Ma még mindig az alapokat helyezzük le ezzel a témával kapcsolatban, és nagyon szeretném, ha világos és egyértelmű lenne előtted az, amit Jézus mondott, hogy jobb adni, mint kapni. Lehet ezen sokat elmélkedni, sokat gondolkozni, hogy vajon mit is akart ezzel mondani, nagyon sok összetevője van ennek. Ha valaki abban az állapotban van, hogy szükséges mindenféleképpen kapnia, tehát hiányban van, az a jobb állapot, vagy pedig amikor olyan bőségben vagy, hogy képes arra, hogy könnyedén adjon? Melyik a jobb helyzet? Mikor rászoruló vagy, vagy amikor te vagy az, akitől esetleg kérnek vagy kölcsönkérnek, te vagy az, akinek Isten mondja, hogy adjál valamit? Jobb ez a helyzet nem? Egyértelmű. Jézusnak nagyon sok pénzügyi, anyagi dolgokkal, hétköznapi dolgokkal kapcsolatos kijelentése volt az evangéliumokban. Az egyik egy hosszú felsorolás kicsi része a Lukács evangéliuma 6,38. Mindenki ismeri, mindenki tudja, csak nem biztos, hogy mindenki érti a lényegét.

Lukács 6,38.

38. Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, szíinig teltet adnak az emberek a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, amellyel ti mértetek.

Így van az Ige. Erre sok keresztény mondja, adjanak nekem az emberek. Kik ezek az emberek? Gondolkoztál-e már ezen? Kik azok az emberek, akik adnak a te öledbe? Nem anyyokról beszél, nem a Szent Szellemről beszél, nem arról beszél, hogy valamiféle különleges megnyilvánuláson, egy csövön keresztül bankjegyek csúsznak majd le hozzád a bankszámládra, hanem emberek adnak neked. Kik azok az emberek? Máshogy teszem fel a kérdést. Te akarsz-e az az ember lenni, aki a másiknak ad, megnyomottat, megrázottat, szíinig teltet az ő ölébe? Látod, hogy ez a fajta gondolkozásmód az, ami téged hozzásegít ahhoz, hogy igazán sokat kapjál. Mert nem a fogadáson van a hangsúly, hanem az adáson. Ezért mondta Jézus, hogy jobb adni, mint kapni. Jobb adni, mint kapni. Az előző alkalommal megvizsgáltuk a lényegét, a szív hozzáállását ebben, és ez ma is nagy hangsúlyt kap. Nem baj az, ha sok pénzt birtokolsz. A baj az, ha a pénz birtokol téged! Nagyon nagy különbség van a kettő között. Amikor Jézus beszélt a magvető példázatáról, az egyik talaj esetében azt mondta a Márk evangéliuma 4. fejezet 19-es versében:

Márk 4,19.

19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

Mondja ezt az egyik típusú földre. A világi gondok és a gazdagság csalárdsága. Mit jelent ez? A gazdagság csalárdságába csak gazdag emberek eshetnek bele? Csak olyan emberek bukhathnak el, vagy azok számára kísértés, akinek sok van? A gazdagság csalárdsága egy olyan téves elképzelés, amely azt feltételezi benned, ha sok pénzed lenne, akkor megoldódnak a problémáid. Ha sok pénzed lenne, akkor nem lennének azok a hiányaid, fájdalmaid, nehézségeid, mint amik most vannak. A gazdagság csalárdsága igyekszik elhitetni veled, ha sok pénzed lenne, boldogabb lennél. El akarja hitetni veled, hogy ha több mindened van, akkor mindenféle tekintetben az életed kiteljesedettebb lehetne. Szegény emberek is kerülhetnek ebbe a csapdába. A gazdag emberek szintén. De lapozzunk a Márk evangélium 10. fejezetére, és felolvasom az egész történetet, utána pedig egyesével, igeversenként végig fogunk menni az egészen. Régóta készülök arra, hogy ezt a történetet előhozhassam itt nektek, nagyon szeretem. Ebben a történetben, amikor Jézus a gazdag ifjúval találkozik,

rengeteg minden benne van. Olyan alapigazságok sora van benne, amely nem feltétlenül van jelen minden példabeszédben ilyen mértékben. Van benne egy kiváló lehetőség. Van benne egy üzleti ajánlat. Van benne egy csomó kérdés, hogy miért? Minden második Ige után felmerülhet az emberben, hogy miért? Miért mondta ezt Jézus? Miért így mondta? Miért azt mondta? Miért nem azt mondta? Van benne egy dráma. Van benne egy nagyon nagy tanulság. Ha valaki ezt igazán jól megérti, akkor nagyot lépett előre a keresztyén életében azzal kapcsolatban, hogy valóban stabil élete legyen. Mind lelkileg, testileg, és természetesen mindenféle tekintetben, szellemileg is.

Márk 10,17–31.

17. És mikor útnak indult, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala Őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerhessem?

18. Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten.

19. A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodj; ne ölj; ne lopj; hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat.

20. Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

21. Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jér, kövess engem, felvévén a keresztet.

22. Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

23. Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!

24. A tanítványok pedig álmélkodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

25. Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

26. Azok pedig még inkább álmélkodnak vala, mondván maguk között: Kicsoda üdvözülhet tehát?

27. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embernek lehetetlen, de nem az Istennek; mert az Istennél minden lehetséges.

28. És Péter kezdé mondani néki: Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házat, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet.

31. Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők.

Halleluja! Számomra nagyon kedves ez az igesor. Kezdjük az elején. Ez a történet nem példázat, ez egy megtörtént esemény. Jézus úton volt Galileából Jeruzsálem felé, és még Jerikó előtt, vagy talán annak a határában odament elé ez a gazdag ifjú, akiről azt írja itt a Márk evangélium, hogy egy ember volt. De a Lukács evangéliumában is olvasod ezt a történetet, illetve a Mátéban is. Az egyikben úgy van írva, hogy egy fő ember volt. A főember azt jelentette, vezető volt, egy kormányzó, egy fejedelem azon a területen, ahol ő élt. Egy előkelőségben, hatalmi pozícióban lévő ember volt. Azért olvasom a Márk evangéliumából ezt a történetet, mert ebben van benne a kulcs ahhoz, hogy megértsük. A másik kettőben is benne van, csak nem annyira egyértelmű és nyilvánvaló. Tehát odament hozzá ez a fiatal ember, és azt mondja, hogy jó Mester. Egy elismerő módon megszólítja Őt, és azt látjuk,

hogy letérdel előtte. Ha valaki előtt letérdelsz, ma is, de Jézus korában ez mit jelentett? Ez az alázatnak, a tiszteletnek, a megalázkodásnak a jele. Egy elismerés az ember felé, aki előtt letérdelsz. Olvasom tovább, és ne felejtsd el, amit mondtam.

Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ennek jelentősége van, miért mondja ezt Jézus. A parancsolatokat tudod: ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy, kárt ne tégy, tiszteljé atyádat és anyádat. Az pedig felelvén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.

Alljunk meg itt egy kicsit. Azt mondja ez a fiatalember, amikor Jézus sorolja neki a törvényből a megtartandó dolgokat, hogy én mindezeket megtartottam. Mit mond neked ez a kijelentés? Hallottuk-e manapság is ezt bárkitől? Ha valaki ezt mondaná, gyakorlatilag azt mondaná ezzel, hogy bennem nincsen hiba. Én mindent jól csináltam. Ami elő volt írva, én azt megtettem. Én a Szent Szellemet követtem. Én mindent úgy csináltam, ahogy az a nagy könyvben meg van írva, és ahogy elvárják azt tőlem. Egy olyan kijelentést tesz itt ez a fiatalember, ami az ő megtévesztéséből fakad. Nem gondolnám azt, hogy szándékosan hazudott. De amit mondott, az nem volt igaz. Nem volt igaz az, hogy ő mindent hibátlanul tökéletesen megtett. Miért nem? Azért, mert a Római levél 3,23 azt mondja, hogy:

Róma 3,23.

23. Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.

Mindenki vétkezett. Mindenki. Nincs ember, aki tökéletesen meg tudta volna tartani a törvényt. Senki nincs, aki hiba nélkül, tökéletesen véghez vitte volna azt, amit a törvény elvárásaként élénk tárt. Ez egy bizonyos fajta önteltség, önigazultság, ami a fiatalemberben volt, és ennek ellenére a következő igeversben azt látjuk, hogy Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt. Annak ellenére, hogy tudta, hogy nem mond igazat. Látod-e Istennek a végtelen kegyelmét és szeretetét, hogy még az önigazult embert is szereti, és próbál neki és akar neki segíteni valahogy? Mert utána meg azt mondja, és mindenkinek azt mondja, aki az állítja, hogy nekem nincsen hibám, Jézus azt mondja, hogy de van még valami, amire te nem gondoltál, ami igazán próbára teszi a te szívedet! Van még valami, ami fogyatkozásod van! Van még valami! Hiába gondolod te magad olyan tökéletesnek, olyan szentnek a saját cselekedeteidből, hiába gondolod magad olyan kiválónak, van még valami fogyatkozásod. Elhangzik az a mondat Jézus szájából, erre egy teológiát építettek fel emberek évszázadokon keresztül, ami egy igaz állítás volt itt ebben a helyzetben, ami így hangzik:

Márk 10,21–30.

21. Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonedat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és jer, kövess engem, felvén a keresztet.

Mivel volt problémája Jézusnak vajon? Ez itt egy kardinális kérdés. Azzal, hogy ez az ember gazdag volt, vagy azzal, hogy ennek az embernek nem ott van a szíve, ahol lennie kellene? Figyelj, amikor leborult ez a fiú Jézus előtt, nem vallotta Őt Úrnak, mint ahogy pár Ige verssel később Jerikóban Bartimeus Úrnak nevezi Jézust, és látjuk sok helyen, a leprás Úrként tiszteli Őt, Istent.

Ez a fiú tisztelte és elismerte Jézust egy jó „Mester” megszólítással, mint amikor mi azt mondjuk az orvosnak, hogy doktor úr, vagy professzor úr, vagy hölgyem. Egy ilyen jellegű megnevezés volt ez, de nem mondta azt, hogy te Isten vagy.

Ezért mondja neki Jézus, hogy ha én Isten vagyok a számodra, az rendben, de ha nem vagyok Isten a számodra, akkor mindegy, hogyan nevezel, jónak, vagy jó mesternek, akkor teljesen mindegy.

Mire gondolok itt? Beszéltem nem egy buddhista kedves ismerőssel, akik elfogadják Jézust, mint egy prófétát, elfogadják, mint a szeretet kiváló képviselőjét, mint egy tanítót, mint egy különleges embert, és azt mondják, hogy elfogadják mindazt, amit Ő mond, de nem fogadják el, mint Istent. Érted a különbséget?

Ha nem fogadod el Jézust Istennek, Isten Fiának, az isteni megtestesülésnek, akkor mindegy, hogyan szólítod, mindegy, milyen címkét ragasztasz rá, vagy milyen megnevezéssel nevezed Őt meg.

Ezt monda itt ennek a fiatalembernek Jézus. Vagy nevezz Úrnak, vagy mindegy, hogyan hívsz! Különbön is olyan nagyra tartod magad, én szeretlek téged, de belőlem ez árad. Add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek és kincsed lesz a mennyben, gyere és vedd föl a keresztedet!

Jézus nem a pénzét akarta elvenni ennek a gazdag fiúnak, hanem rá akart világítani a pénzén, a vagyonán keresztül, hogy milyen állapotban van a szíve. Jézus tudta már akkor, amikor a fiú leborult előtte, hogy ezzel a Fiúval van valami bibi. Annak ellenére, hogy a külsőség, a látható, a megnyilvánuló dolgok, amikre mi annyira szeretünk odafigyelni, azok úgy mutatják, hogy micsoda nagy alázatban és szeretetben van ez a fiú.

Megvolt benne valamennyire, de nem az a fajta alázat, hogy mindent átadok neked, és bármit kérsz tőlem, Jézus, hogy elnyerjem az örök életet, bármit hajlandó vagyok megtenni, nem volt meg ez a fiúban és Jézus ezt látta. Ezért mondja neki azt, hogy add el minden vagyonodat, add a szegényeknek és kincsed lesz a mennyben, jer, kövess engem, felvéve a kereszted.

Itt a felvéve a keresztet dolognál megint meg kell álljak egy picit, mert nem ugorhatjuk ezt át. Erre a kijelentésre is teológiák sokasága épült évszázadokon keresztül, hogy Isten rád terhel valamiféle keresztet, amit neked életed végéig cipelned kell és hordoznod kell, ez alól nincs menekvés és bizony ezt neked el kell szenvedned.

De ha valaki figyelmesen olvassa ezt és leveszi a színes szemüvegét a szeme elől, leveszi a vallásos szemüvegét, akkor láthatja, hogy itt nem ezt mondja Jézus. Tudod, vannak szemüvegek, amelyek napszemüvegek, amelyek sárga színűek, főlveszed, és mindent sárgában látsz. Így van? Vannak piros szemüvegek, vannak divat szemüvegek, a síszemüvegek is sárgák, hogy a fehér hó ne vakítson el. Főlveszed azt a szemüveget és akkor azon keresztül látsz mindent.

Van egy ilyen vallásos szemüveg is sok ember előtt és bizony időnként rajtunk is. Hadd mondjam el neked nagy határozottsággal, sehol az Evangéliumban, amikor a keresztről van szó, sehol nem mondja azt az Ige, sem Jézus, sem senki, hogy azt Isten helyezi rád. Hanem ahogy ebben a helyzetben is, ebben a történetben is, a keresztnak a felvéve önkéntes, mert a keresztet fölvenni a fiúnak kellett volna, nem Jézus rakja rá.

Úgyhogy a szomszédodnak az életében, a te életedben, a pásztorodnak az életében, mindenkiné az életében, az a fajta kereszt, amiről Jézus beszél, annak a felvétele, az mindenki számára önkéntes. Isten nem teszi ezt rád, neked kell felvenni ezt! A te választásod, ha felveszed, felveszed, ha nem, nem.

Én javaslom, tanácsolom, hogy vedd fel, mert ez a teher gyönyörűsége és könnyű, és ez neked áldást hoz. Ez nem egy rossz dolog, amit neked cipelned kell, nem egy betegség, nem egy szegénység, nem egy csapásoktól sújtó élet, hanem egy olyan élet, amely Krisztusban van, amely egy teljességet biztosít a te számodra.

Azt mondja Jézus ennek a fiúnak, hogy vedd föl a keresztet és kövess engem! Mit mondott itt Jézus? Ó, nem tetszik nekem, hogy te ilyen gazdag vagy? Nem jó dolog az, hogy te ilyen gazdag vagy? Nem ezt mondta!

Egyébként a törvényben a törvény megtartása és a törvény megtartásának áldása mi volt? A gazdagság. Bizonyára ez a fiú nagyon sok mindent nagyon jól csinált, nagyon sok mindent kiválóan végzett és ennek egyik eredménye lehetett az, hogy meggazdagodott. Bár nem lehet tudni, hogy a szántóföldjei, az állatai, meg mindene, amije van, ez milyen forrásból származik, de mindenesetre volt neki, és törvénytisztelő zsidó ember volt, de nem hiba nélküli és nem tökéletes. Volt neki valami, ami problémát okozott, mégpedig az, hogy nem Jézus volt az Istene, hanem az, amit birtokolt. Látjuk ezt a következő pillanatban, amikor az Ige azt mondja:

22. Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága volt.

Itt egy fiatalember, akiről azt mondják a Biblia tudósok, hogy lehetett volna a következő apostol, a tanítványoknak a sorába beállhatott volna. Istenem, én bármit megteszek! Mit tegyek még, hogy elnyerjem az örök életet? Jézus mit mondott neki erre? A szíved kell nekem! A szíved kell!

Tudod, ha a szíved ott van Istennél, akkor tényleg bármit képes vagy elengedni magadtól. Nem a pénz volt az akadály, mert emlékeztetlek arra, hogy nem mondta senki másnak Jézus abban a három és fél évben, hogy add el minden vagyonodat, csak ennek az egy embernek, pedig találkozott egy csomó gazdag emberrel. Sőt ha figyelmesen olvasod itt a történetet, látod azt, hogy Jézus tovább haladva bement Jerikóba, meggyógyította a vak Baltimeust és találkozott Zákeussal.

Ismered Zákeus történetét? Nagyon érdekes, mert róla sok mindent lehet tudni. A történetet nem olvasom el, de ha egyet lapozol a Bibliádban, otthon elolvashatod. Olvasd el figyelmesen, mert jövő héten kikérdezzük. Komolyra fordítva, alapvetően négy dolgot tudunk Zákeusról: alacsony termetű volt, fővámszedő volt, zsidó volt, és utálták a többiek. Alapvetően ezeket tudjuk róla. Zákeus történetében az az érdekes, hogy amikor Jézus elhaladt Jeruzsálemben, egy fára fölment, mert alacsony termete miatt nem látta Jézust. Jézus mondja neki, hogy gyere le, mert én nálad fogom tölteni az estét!

Tudni kell Zákeusról, hogy ő azért volt utált ember a kortársai között, mert kollaborált, azaz az ellenséggel együttműködött. Ez azt jelentette abban a korban, az ő életére vonatkoztatva, hogy vámot és adót szedett annak az elnyomó országnak a számára, aki éppen uralkodott Izrael felett, a rómaiak számára. Ráadásul ezt nem tisztességesen tette, hanem tisztességtelenül.

Jerikó abban az időben egy fontos tranzit útvonal volt, és nagyon sok kereskedő haladt ott át, nem csak zsidók, hanem más nemzetből valók is. Vámot kellett fizetni és adót kellett fizetni, amivel önmagában, hogy adót kell fizetni, nincsen probléma.

Nekem nincsen bajom azzal, hogy adót kell fizetnem és neked se legyen, mert a tűzoltók, a rendőrök, a tanítók, az óvónők – és lehetne sorolni, hogy ki mindenki a mi adó forintjainkból, értünk dolgoznak, és értünk vannak. Nem rossz dolog önmagában az, hogy adót fizetünk, de ez egy másik történet megint. Viszont Zákeus úgy tette ezt, hogy becsapta az embereket. Amikor Jézus elment hozzá, a házához, akkor nem mondta neki azt, hogy figyelj, Zákeus, akkor lehet üdvösséged csak, ha minden vagyonodat, minden pénzedet szétosztod a szegények között! Mielőtt bármit mondott volna neki Jézus, szinte ez derül ki az Igéből, Zákeus azt mondta, hogy minden vagyonom felét szétosztom – a felét, nem az egészet, a felét! – és akitől valamit patvarkodással vettem el, annak helyébe négyszer annyit adok vissza.

Valószínűleg ennek ellenére még igen gazdag maradt. Mert mondjuk, ha van százmilliód és abból ötven milliót eladakozol, fele még mindig elég gazdaggá tesz téged. Így van? Nem mondta neki Jézus, hogy figyelj, Zákeus, a gazdag ifjúnak itt tegnap azért magasabbra emeltem a lécet, neked is ezt el kellene érned! Nem mondta ezt, hanem azt mondta, hogy ma lett üdvössége ennek a háznak.

Nem volt elvárása az Jézusnak Zákeus felé, hogy minden vagyonát szétossza. Annak ellenére, hogy a másik fiatalember valószínűleg tisztességesen szerezte a vagyonát, nem lopott, nem csalt, nem hazudott, de nem írja ezt az Ige. Zákeusról viszont határozottan elmondja az Ige, hogy lopással, csalással, tisztességtelenül szerezte a vagyonát.

Aki tisztességesen szerezte a vagyonát, annak oda kell adni mindent, hogy üdvössége legyen? Aki meg tisztességtelenül jutott hozzá, annak elég csak a felét, meg egy plusz ráadást adni és akkor örök élete lehet? Valahogy így nincs összefüggés. Persze, hogy nincs, mert nem erről szólnak ezek a történetek, hanem miről? Mint mindig, miről szól? A szívről!

A szívről! Amikor a fiú elment, lehajtva a fejét, elszomorodva, búsan. El tudjuk képzelni ezt, ugye? Hogy megy Jézushoz, fülig ér a szája, mester, mit tehettek érted? Jó mester, leborulok előtted, mit kell tennem?

Elhangzik Jézustól az, hogy oszd szét a vagyonodat! Akkor el tudjuk képzelni azt a változást az arcán, el tudjuk képzelni azt, hogy nézett ki ez a fiú? Érdekes egyébként, hogy akkor, amikor leborult Jézus előtt, akkor nem érezte úgy, hogy neki ezt nem szabadna megtenni, mert mit mondanak a többiek. Akkor viszont, amikor Jézusnak ez a mondata elhangzott, hogy add oda a vagyonodat, akkor viszont nem érdekelte az, hogy mit mondanak a többiek. A 23-as versben azt mondja Jézus:

23. Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!

Megbízni a pénzben, a pénz hatalmában, az kinek nagyobb kísértés, egy szegény embernek, vagy egy gazdag embernek? Nyilvánvalóan, egyértelműen a gazdag embernek. A szegény ember is tud bízni a pénzben. A gazdagság csalárdsága, ahogy az előbb elmondtam, azt jelenti többek között, hogy abban a hitben, téveszmében vagyok, hogy ha sok pénzem lenne, akkor megoldódnának a gondjaim. Tudd meg, hogy ugyanazon jellegű problémái vannak a gazdag embernek is, mind a szegény embernek, csak más a mérték, de pontosan ugyanolyan jellegű, ugyanolyan típusú, ugyanolyan fajta problémái vannak a gazdag embernek is, mint a szegénynek is. Ugyanaz, nincs különbség. Csak lehet, hogy nem három kifli miatt aggódik, hanem három családi háznak az elvesztésén. De ugyanúgy jelen van ez az aggodalom, a félelem. Amikor Jézus azt mondja, hogy milyen nehezen mennek be Isten országába, akiknek gazdagságuk van, a tanítványok álmélkodnak a beszédén.

24. A tanítványok pedig álmélkodának az Ő beszédén; de Jézus ismét felelvén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni!

Másodszor mondja ezt, de itt kibővíti valamivel, és ebben a mondatban van az egész történetnek a kulcsa, hogy megértsük ezt, amiről a mai napon szó van, hogy mily nehéz bemenni azoknak Isten országába, akik a gazdagságban bíznak.

Ez a „gazdagságban bíznak”, ez itt a kulcs. Miben bízol? Ez a fiú miben bízott? A gazdagságában bízott. A gazdagsága volt az istene. Sokszor hallottam, sokszor olvastam ezt a történetet, beszéltünk is erről már régebben, de az elmúlt héten nagyon pizskálta a fantáziámat, ez a „gazdagságban bíznak” kifejezés. Egy picit utánanéztem, olvastam, és megdöbentett valami, amit találtam. Nem hallottam erről senkit prédikálni, nem hallottam ezzel kapcsolatban tanítást, egyszerűen utána olvastam, amit te is megtehetsz bármikor. Megnéztem ennek a szónak az eredeti görög megfelelőjét, hogy mit jelent pontosan ez a bizalom.

Azt gondoljuk, hogy „bízni” ebben a szóösszetételben, ebben a mondatban, lehetett volna akár az is, hogy Jézusban bízunk, de a bizalom kifejezése a görögben két különböző dolog. Itt ez a fajta bizalom nem az, mint ahogy mi megbízunk Istenben, megbízunk Jézusban, azaz hogy hiszünk Őbenne. Ez a bizalom valami egészen más bizalom és kivetítjük ezt a görög szót, ami a „peithó”, aminek a jelentésére figyelj és meg fogod érteni, hogy miről beszélek most. Több jelentése is van, az első három igen érdekes:

1. Rábeszél, meggyőz, rávesz, megnyer. Most kapcsold ezt össze a gazdagsággal és elmélkedj ezen, gondolkodj ezen!

2. Elhitet, félrevezet, bízik, hallgat rá, engedelmeskedik, hagyja magát meggyőzni. Itt egyik sem az a fajta bizalom, aminek egy pozitív kicsengése lenne. Itt egyik sem az a fajta bizalom, ahol azt feltételeznénk, hogy nekem is ilyen bizalomra van szükségem, én is ezt akarom.

3. Meggyőződik, hisz, meg van győződve, biztos benne, elbizakodik.

Ezek a jelentései ennek a szónak. Rakd össze, hogy vajon ez a fiú hogyan bízott a gazdagságában? Megtévesztett módon, rá volt szedve, félre volt vezetve, el volt hitetve, hogy

a gazdagság az ő számára micsoda nagy érték és előrébb helyezte Jézusnál. Így bízott ő a gazdagságában, hallgatott arra a gazdagságra, meg volt győzve. Ami a döbbenet, hogy amikor beütöttem ezt a „peithót” egyszerűen csak a keresőbe, és kidobta nekem azt, hogy a görög mitológiában egy istennő neve volt ez. Peithó a meggyőzés istennője a görög mitológiában. Döbbenet, hogy pont ezt a szót használja itt Isten, amikor valaki a pénzben, a vagyonában, a gazdagságában bíz, ugye?

25. Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni.

Mindenki el tudja képzelni, van egy tű, még ha ez egy zsákvarrótú is, akármekkora is, egy öt-hatszáz kilós állatot nem tudsz rajta átpréselni. Még ha morbid akarok lenni is és azt mondanám, ha ledarálod, akkor sem megy át rajta. Lehetetlen, nem megy át. Aztán utána olvastam és mindenfelét lehet találni, hogy ez egy kicsi kapu volt, amit éjszaka nyitottak meg, de több helyen olvastam, hogy igazából itt nincs semmiféle kapuról szó, vagy valami szurdokról, ahol a tevéket le kellett málházni, térdre kellett kényszeríteni, hogy valahogy átférjenek rajta, nem volt ilyen, ez egy legenda.

Olvastam egy könyvben is, és fölhívtam, megkerestem egy izraeli idegenvezetőt, aki kint él, hogy ugyan bizony mondja már meg, hogy létezett-e valamikor is egy ilyen kapu, amit így hívtak? Talán ti is hallottátok, hogy volt valamilyen kis kapucska, valami kis szurdok, egy valamiféle olyan hely, és innen hozta a példát Jézus, hogy nehezen mennek ott át a tevék, és ilyen nehezen mennek be a gazdagok Isten országába, de nincs ilyen. Én is azt a választ kaptam, hogy itt valóban arról van szó, hogy aki inkább bíz a pénzben és a gazdagságában, az nem fog megbízni Istenben.

Látod-e azt, hogy milyen sok gazdag ember van, aki amiatt keményíti meg a szívét, mert vagyona van és azért nem nyit az Evangéliumra, mert azt mondja, hogy nekem mindenem megvan, nekem Isten mit adhatna még?

Amikor belevetted a bizalmadat a pénzbe, abba, hogy neked mid van, akkor nem fogod belevetni magad egy olyan személybe, akit nem látsz. Erről beszél itt Jézus, nem arról, hogy akkor mehetsz csak be a mennybe, ha szegény vagy, meg neked tisztességes szegénységben kell élni, meg szét kell osztani mindent, különben nem tetszel Istennek. Itt nem erről van szó, hanem arról, hogy a szívedet és a bizalmadat hova helyezed.

A múlt alkalmon volt arról szó, hogy ahol van a kincsetek, ott van a ti szívetek. Mi ez a kincs? A pénz. Így is mondhatnánk, és ezt így fogalmaztuk meg a múltkori alkalommal, hogy ahová adod a pénzedet, ott van a te szíved, ott van a te bizodalmaid.

Amikor képes vagy és hajlandó vagy a szívedből önkéntesen, nem erőszakra, nem manipulációra, nem büntudatkeltéssel adni, jó szívvel, Isten számára ez elfogadható és visszaadja azt neked sokszorosan. De semmit nem ér, ha szétosztod minden pénzedet és nincs benned meg ez a hozzáállás, ez a motiváció. Ezt is felolvastuk az 1Korinthus 13,2–3 igeversekből. Ha minden vagyonodat szétosztod is, de szeretet nincs benned, semmi hasznod abból. Tehát önmagában nem a cselekedet az, ami kedves Istennek, hanem a hozzáállás. Amikor adakozásról beszélünk, vagy tizedfizetésről, vagy támogatásról, vagy a szegények felé való alamizsnáról, akkor itt a szív a lényeg mindig. Sokkal fontosabb a hozzáállásod, sokkal fontosabb a szívednek az indíttatása, mint az a pénzösszeg, amit adsz. Sokkal, sokkal fontosabb. Miért is? Mert ez nem a pénzről szól, hanem a szívedről. Olvasom tovább, mert az igazi tanulság még ezután jön.

26. Azok pedig még inkább álmélkodnak vala, mondván maguk között: Kicsoda üdvözülhet tehát?

Mondják ezt a tanítványok.

27. Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embernek lehetetlen, de nem az Istennek; mert az Istennél minden lehetséges.

Istennél minden lehetséges! Ebbe bele tudsz kapaszkodni. Nála minden lehetséges. Embereknél lehetetlen az, hogy egy tevét átfűzzenek egy tűnek a fokán, de Isten a tevét is át tudja tenni azon, ha jó a tevé hozzáállása, mert Ő képes rá.

Ugye ismeritek azt a mondást, hogy a kutyából nem lesz szalonna? Mindenki ismeri, ugye? Egy kivétel van, ha Isten csinál belőle szalonnát. Egyébként lehetetlen valóban a kutyából nem lesz szalonna, nem vagyunk távolkeletiek. Most olvasom tovább:

28. És Péter kezdé mondani néki: Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.

Jogosan felmerül a kérdés itt Péterben is, hogy de hát mi mindent odaadtunk, mi mindenünket hátra hagytuk! Hátrahagytuk a halászati vállalkozásainkat, a házainkat, a feleségeinket, a gyermekeinket, mi mindent hátrahagytunk! Köszönjük Istennek azt, hogy Jézus itt nem némán, válasz nélkül ment el, hanem mondott valami olyasmit, amire újfent rá lehet állni. Mondott egy olyan igazságot, ami teljesen egybevág a magvetés példázatával, teljesen egybevág az 1Mózes 8,22-vel és az egész Biblián végigvonuló szellemi alapelvvel. Jézus ezt válaszolja:

29. Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérttem és az Evangéliumért,

30. Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövőendő világon pedig örök életet.

Mit mondott itt Jézus? Gyakorlatilag elmondja nekik azt, hogy figyeljetelek ide, amit én ennek a fiúnak mondtam, az egy olyan üzleti befektetés volt az ő számára, amit ő nem értett meg. Egy olyan üzleti befektetés, egy olyan lehetőség volt számára, amit ő figyelmen kívül hagyott, mert inkább bízott a pénzében, mint bennem, pedig százannyit kapott volna vissza.

Százannyit kapott volna vissza még ebben az időben, ezt Jézus mondja. Döbbenet, nem? Ugyanezt mondja a tanítványoknak is, akik ott körülötte álltak, hogy még ebben az időben testvéreket, nővéreket, szántóföldeket, házakat. Itt anyagi dolgokról is van szó. Még ebben az időben, akik ezeket értem és az Evangéliumért hajlandóak hátrahagyni, hajlandóak eladni, hajlandóak szétszítani, magot vetni Isten királyságába, én azt visszaadom nekik százszorososan. Hú, de nagyon nehezen fér bele ez sok kereszténynek az elméjébe! Micsoda, hogy Jézus nem azt akarta, hogy ez az ember szegény legyen, hanem azt akarta, hogy még gazdagabb legyen?

Itt anyagi dolgokról is szó van. Akik ezeket értem és az Evangéliumért hajlandóak hátrahagyni, hajlandóak eladni, hajlandóak szétszítani, magot vetni Isten királyságába, még ebben az időben, én azt visszaadom nekik százszorososan. Hú, de nagyon nehezen fér bele ez sok kereszténynek az elméjébe! Micsoda, hogy Jézus nem azt akarta, hogy ez az ember szegény legyen, hanem azt akarta, hogy még gazdagabb legyen? Ezt mondja! Nem én mondtam! Ahelyett, hogy azt akarta volna, hogy ez a fiú elszegényedjen, azt akarta, hogy még gazdagabb legyen! De nem úgy mondta ezt neki, hogy gyere csak ide, fiú, hogy kettesben legyünk csak, és odasúgta a fülébe, hogy figyelj! Van egy üzleti lehetőségem, fektess be hozzám, és akkor százszorososan visszakapod, de a többiek ne hallják! Nem így mondta ezt annak a fiúnak, hanem megmondta, hogy mit tegyen, hogyan engedelmeskedjen. Miután a fiú elment, a tanítványoknak elmondta Jézus, hogy mi lett volna a jutalma annak a fiúnak, ha Őbenne bízik és nem a pénzében, mit kaphatott volna.

Ez egy nagyon nagy lecke arról, hogy amikor Isten mond nekünk valamit, kér bennünket valamire, amikor ott a lehetőség, hogy engedelmeskedjünk, bármi dolog legyen az, akár az, hogy Isten azt mondja, hogy adj valakinek valamit, akkor engedelmeskedj a szíved teljességéből, aztán majd meglátod! Bízd Istenre, hogy mi lesz a jutalmad! Ha elmondta volna ennek a fiúnak előre, hogy te, figyelj, ez az üzleti lehetőségem, mint üzletember! – a fiú biztos kapott volna a lehetőségen, de nem lett volna benne a szíve. Mert mivel a pénzben bízott, ezért a még több pénz lett volna a motivációja. A még több vagyon lett volna az, ami miatt ezt

megcsinálta volna. A még nagyobb haszonszerzés lett volna az indítéka, nem pedig az, hogy mindent hajlandó vagyok letenni és odaadni érted, Jézus! Testvérem, az adakozásnak ez az alapja, ez a kulcsa, és ez a motivációja és ez az alapja a meggazdagodásnak Krisztusban. Ami miatt sokan nincsenek ott, ahol lehetnének, ahol kellene lenniük, ez a szívbeli dolog. Jó, adok, mert ez az elvárás, adok, mert muszáj.

Ahogy olvastuk a múltkori alkalommal, hogy örömmel, jó szívvel adjunk, és nem úgy, mintha az adóhatóságnak fizetnéd a tartozást vagy a maffiának. Isten nem olyan, hogy ha nem adod oda, amit Ő kér, akkor majd behajtja rajtad. Soha nem volt ilyen. Úgy adnak az emberek Istennek, mintha a fogukat húznák. Miért? Mert nem értik, nem látják a lényegét. De nem is kell igazából látni és érteni a lényegét, egy dolgot kell látni, érteni és tudni, hogy Ő szeret engem, és én szeretem Őt! Ennél több nem kell. Isten királyságában a felfelé vezető út a megalázásnak az útja, a lefele vezető út. Isten királyságában a gazdagság útja, hogy magamtól elengedem a pénzt, és Ő azt megsokszorozva visszahozza a számomra. Ennek a tipikus esete és példája ez a történet. Ez a fiú inkább bízott a vagyonában és a pénzében. Milyen sokan bele tudunk esni mi is ebbe! Jó fizetésem van, örökölttem, megdolgoztam érte, van megtakarításom! Egy szempillantás elég ahhoz, hogy köddé váljon az egész, és akkor mihez kezdesz? Mondom neked, ha Istenben bízol, akkor mindegy, hova tűnik el a pénzed. Teljesen mindegy, mert Ő a te forrásod. Abban az esetben, ha a munkahelyed, a gyermeked, az apukád, a főnököd, vagy akárki a te forrásod, és abban bízol, hogy majd ők betöltik a szükségeidet, akkor pillanatok alatt a padlóra kerülsz, amikor ez a forrás kiapad. De amikor Isten a forrásod, akkor nem kell félned semmitől! Nem kell félned gazdagsági válságtól, nem kell félned Covid-járványtól, nem kell félned háborútól! Ó, de hát a világban levő dolgok befolyásolnak minket! Igen, de Istent nem! Az Ő gazdasági rendszere szellemi, ami fölötté áll ennek a fizikainak.

Miben működsz te? Mit működtetsz te? Ha van elvetett magod a földben, akkor nem kell félned attól, hogy mit fogsz enni holnap vagy holnapután. Ha nincs elvetett magod a földben, akkor rá vagy szorulva másokra, akik vagy adnak neked, vagy nem. Jobb adni, mint kapni! Amikor válság van, amikor zűrzavar van, nem jó azon a helyen lenni, ahol bőségben vagy és tudsz segíteni azoknak, akik még nincsenek hitben azon a helyen, ahol te? Mert megtanultad, megtapasztaltad és megcselekedted. Dicsőség Istennek! Halleluja! Mindenki érti a lényegét, ugye? Tehát Jézus nem elvenni próbált ettől a fiútól, hanem a pénzügyeit használta fel arra, hogy megmutassa a szívének a valódi állapotát. Bizony, ha tetszik, ha nem, ha akarod, ha nem, ha szimpatikus tőlem ez a mondat számodra, ha nem, ez a mai napon rád is igaz és rám is igaz. Isten pénzügyi értelemben nem fogja azt kérni tőled, hogy minden pénzedet oszd szét.

Hadd oszlassak el valami nagyon-nagyon szélsőséges tévhitet! Nem lépheted túl az adakozásodban azt a szintet, amikor már nincs annyid, hogy a családotról gondot viselj, mert ez nincs összefüggésben az Igével. Nagyon speciális, nagyon különleges esetben adhatod oda mindenedet! Egyszerűen nem bölcs dolog szétszórni úgy a magot, hogy ne gondolnál a holnapra, meg a holnaputánra. Vagy a gyermeked, amikor azt mondja, hogy anya, vacsorázni szeretnék, kellene valamit enni, akkor azt mondd neki, hogy nincs mit enni vacsorára, mert anya és apa szétosztották a bevételt, és most nem eszünk három napig! Érted, mit akarok ezzel mondani? Aki a sajátjairól, a családjáról gondot nem visel, az a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél. Miért mondom ezt? Mert én már láttam olyan embert, aki azt mondta, hogy ő annyira élvezi azt, hogy amikor bejön hozzá a pénz, akkor azt azonnal szétosztogatja, elköti és a hónapnak a felénél már nincsen semmi pénze, Isten gondoskodik róla! De közben meg éhezik, meg szűkölködik, meg kunyerál, meg kölcsönkér. Borzasztó!

Azt, hogy a jövedelmednek milyen részét osztod szét, az attól függ, hogy milyen mértékű a te bizodalmaid és a Szellem mire vezet téged. Itt a gyülekezetben soha nem volt elvárás, nem volt követelmény, nem volt lista vezetve arról, hogy ki mennyit ad, vagy hogyan ad, vagy tized fizető-e, vagy sem. Nincs ilyen és nem is lesz, de ugyanakkor hiszek abban, hogy mindannyian lehettek tizedfizetők, mindannyian lehettek bőséges adakozók, mindannyian

követhetitek a Szent Szellemet és egymást gazdagon megáldhatjátok úgy, ahogy a Szellem vezet! Bőségesebben és jobban, mint ahogyan ezt most ma tesszük. Hiszek ebben. Szegények mindig lesznek közöttünk, azt mondta Jézus. Érdekes kijelentés ez, ugye? Mintha azt mondta volna ezzel, hogy mindig lesznek olyanok, akik nem fogják megérteni a lényegét. Valamilyen oknál fogva, talán nem is a saját hibájukból, mert özvegyek lesznek, vagy valamilyen tragédia érheti őket. Lehetne sorolni, mi minden érheti az embert a világból. Ilyen esetek miatt az ember pénzügyileg bajba kerülhet, és felszólít az Ige minket, hogy egymást szeressük, abban az értelemben is, hogy támogassuk egymást, hogy lehessen venni egy kis tüzelőt, egy kis élelmet, hogy ne nélkülözzön az, aki a testvérünk az Úrban. Melyik a jobb, hogy abban a helyzetben vagy, hogy ezt meg tudod tenni szűkölködő testvéred felé, vagy az, hogy te vagy rászoruló és neked kell, hogy adjon valaki, mert egyszerűen megfagysz különben a lakásban? Jobb adni, mint kapni!

Rossz mérték egyébként nincs, ezt tudnod kell. Beszéltünk a mértékről is a múltkor, hogy van a kis mérték, a nagy mérték, de nincs rossz mérték. Ha a gyűszűnyit veted el, akkor a gyűszűnek a sokszorosát fogod aratni, ha vödör a mérték, akkor a vödörnek a sokszorosát fogod aratni. De a kamionnyit nem fogod aratni akkor, ha egy pohárnyi a mértéked. Nagy teherautónyit kell vetni ahhoz, hogy kamionnyit arassál. Ha elvetsz a kertedben két sor krumplit három méter hosszan, abból nem lesz neked hatszázötven kiló termésed. Érted, ugye? Tehát nincs rossz mérték. Van kis mérték és nagy mérték, de mi kell, hogy legyen a motiváció? Az, hogy azt milyen szívvvel tudod adni. Néhány ember túlhaladta a szívét, túlhaladta a lehetőségeit, és bajba került, mert azt hitte, hogy hú, neki milyen nagy hite van, és nagy adományt adott, és utána meg rágt a küszöböt. Mindenki vizsgálja meg saját magát, mindenki vizsgálja meg a saját szívét! Én úgy hiszem, hogy ahogy az ember bizodalma kiépül Istenben, és elkezd ezt gyakorolni, ahogy növekszik anyagi értelemben, képes lesz nagyobbat adni, többet adni. Ez így működik! Amikor többet adsz, akkor többet is fogsz aratni. Aztán a több aratásból még többet tudsz adni, és abból még többet tudsz aratni. Aztán abból a még többől még többet tudsz aratni! Istennél ez így működik. Ez így működik, és így lehet nagyon nagyra, magasra nőni.

Azt mondják az emberek, hogy ez a százszoros megtérülés egy jelképes dolog, mert Istennél ez nem működik, mert ha ez így működne, akkor mindenki milliomos lenne a gyülekezetekben. Már mennyi pénzt, mennyi ezrest, mennyi tízezrest bedobtam az évek folyamán az adományos dobozba, és nekem ez nem működik, ez így nem igaz! Álljunk meg egy pillanatra! Százszoros növekedést láttunk az ószövetségben, Lót esetében. Jézus beszél a harminc, hatvan, százszoros növekedésről, és itt a százszoros növekedésről újra, a fiatalembernek az esetében. Miért nem látjuk ezt meg mindannyiunk életében? Érdekel ez a téma? Akkor gyere vissza legközelebb, mert erről lesz szó! Ez a „hogyan arassunk?” téma boncolgatása lesz majd. Gondolj bele, hogy elvetsz egy pici kukoricaszemet a természetes világban, egy szem kukorica magot, picike sárga, ugye? Ha a természetes világ képes arra, hogy egy kukoricaszem két-három cső kukoricát megteremjen, és csövenként van rajta vagy négyszáz darab mag, ha a természetes világban ez működik, akkor Isten ne tudná ezt működtetni a szellemi birodalomban? Annyira be tud szűkülni az elménk! Azért, mert nem láttuk még ezt működésben az életünk minden területén, nem jelenti azt, hogy nem lehet eljutni oda, hogy neked bőségesen, sokkal több van, mint amire szükséged lenne!

Mi a gazdagság célja? Beszéljünk erről újra, mert ismételni kell. A gazdagság célja nem az, hogy te minél nagyobb egzisztenciális jólétben éljél. Ez egy pici része annak. A gazdagság célja Isten szíve szerint az életedben az, hogy minél többet tudjál adni. Azaz, hogy a Tőle jövő áldás átfolyjon rajtad, minél nagyobb bőségben és mennyiségben. Az a gazdag ember, akin Isten áldásai nagy bőséggel keresztülfolynak! Nem az a gazdag ember, akinek sok háza van meg autója, meg nyaralások meg háromméteres plazmatévé, hanem az a gazdag ember, aki képes arra, hogy az áldásokat, amit kapott Istentől, nagy bőséggel közölje másokkal. El-

olvastuk ezt az Igét a múltkor, de most ismétljük át! A 2Korinthusi levélben olvassuk ezt, amikor Pál beszél az adakozásról. Lapozzunk csak oda, és utána ki fogjuk vetíteni a Bővített fordítás szerint is!

2Korinthus 9,6–10.

6. Azt mondom pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

Mi ez, ha nem a magvetés példázata?

7. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kényszerűségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

Figyelj rám testvérem, ha nem jókedvűen, ha nem jó szívvvel adod, akkor inkább ne adjad! Ne adjad! Ha a gyülekezetről beszélünk, akkor azért ne adjad, mert csak a gyülekezetnek lesz jó, de neked nem. De minket nem az motivál, hogy nekünk jó legyen. Mint ahogy Pál apostol is beszélt a filippibeli gyülekezetnek, hogy nem a nekem adott áldás miatt jó az, hogy kívánnám, hogy nekem több legyen tőletek, hanem kívánom azt a teljességet, azt a gazdagságot, amit ez nektek terem meg, ami miatt nektek lesz jó! Mert ha jó szívvvel adsz, jó szívvvel vetsz, és megtanulsz aratni, akkor az egy bőséges dolog lesz a te számodra.

8. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.

Itt nézzük csak meg még egyszer, mi a célja a gazdagságnak? Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét, és itt, idáig el lehetne csak szellemiesíteni, hogy kegyelemről van szó meg békességről meg lelki áldásokról, de itt végig pénzről van szó, és a befejezésben el is mondja, hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek legyen. Kinek? Neked. Mindenben, mindenkor teljes elégségtek legyen. Mindenkor és mindenben, hogy mindenkor ki tudd fizetni a számláidat, a fűtés számlát, ha elromlik a csap, tudjál venni újat, tudjál új gáztűzhelyet venni, be tudd fizetni a gyereket a különórára, le tudd cserélni az autót, amely többet fogyaszt, mint te, és lehetne sorolni, mi mindenre szüksége van az embernek! De itt nem fejezi be, az igazi lényeg a következő részben van. Tehát, hogy mindenkor teljes elégségtek lévén minden jótéteményre bőségben legyetek. Minden jótéteményre bőségben legyetek! Minden jótéteményre bőségben legyél! Minden adakozásnál, minden adakozásra való felszólításnál, amikor Isten szól, hogy adjál valakinek valamit, neked van valamid, amit adni tudsz. Én úgy hiszem, hogy az igazi magvető szívű ember keresi a lehetőséget, hogy hova vethet el magot. Ezek gyönyörű igeversek! Olvasom tovább:

9. Amint meg van írva: Szórt, adott a szegényeknek; az Ő igazsága örökké megmarad.

Ez egy zsoltárokbeli idézet.

10. Aki pedig magot szolgáltat a magvetőnek, kenyeret is szolgáltat eleségül, és megsokasítja a vetéseket, és megnöveli megigazultságotok gyümölcseit,

Figyelj csak! Föltűnt már neked itt valaha, hogy Isten magot ad a magvetőnek? Ki a magvető? A vasárnapi keresztyén a magvető? Máshogy kérdezem. Kit nevezünk villanyszerelőnek? Aki foglalkozásszerűen villamos dolgokkal foglalkozik, villanyt szerel, az a villanyszerelő. Kit nevezünk kőművesnek? Aki csak szombat délutánonként otthon barkácsol és kőműves dolgokat csinál? Nem, az egy barkácsoló ember. Kit nevezünk kőművesnek? Akinek az a foglalkozása, abból keresi a kenyerét, a hétköznapijaiban mindig kőművesmunkát végez. Minden szakmát föl lehetne így sorolni. Kit nevezünk magvetőnek? Ugyanígy, ez az igazság igaz erre. Aki minden nap ezt csinálja, ezt végzi, ez az élete, ez a lényegi eleme, hogy magvető. Én ki merem magamról jelenteni, hogy én magvető vagyok! Jelentsd ki te is, hogy én magvető vagyok! Igazából nem azért kellene ezt mondanod, mert én kértem, hanem ezt jó szívvvel kellene tudnod magadról kijelenteni, hogy valóban keressük a lehetőséget, hogy hova, mit tudunk elvetni?

Kinek ad Isten magot? A magvetőnek. Ha ilyen mentalitásod, ilyen szíved van, ilyen hozzáállásod van, akkor Isten fog adni neked magot, hogy tudjál adni. Nem azért, hogy megegyed, hanem azért, hogy tudjál adni, hogy képes legyél adni. Amikor képes vagy adni és

magvető életet élsz, mi lesz a jutalmad? Isten megnöveli a gyümölcsödét? Nem ezt mondja az Ige! Döbbenetes, de nem ezt mondja, hanem azt, hogy megnöveli a vetésedet. A vetésedet növeli meg! Ha a gyümölcsöt növelné meg, akkor az csak egy adag, de a vetésnek a megsokszorozása, az sokkal nagyobb adag. El vannak rejtve ilyen kijelentések itt, ebben az Igében.

2Korinthus 9,8. Bővített fordítás

8. Isten képes megtenni, meg tudja tenni, hogy minden kegyelem, minden kegyeltség és földi áldás bőségben jöjjön hozzátok. Azért, hogy mindig, mindenkor és minden körülmények között és akármilyen szükség esetében önellátóak legyetek. Elegendővel rendelkezvén ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre, segélyre vagy támogatásra és bőségben feltöltvén minden jó cselekedetre és szeretetadományra.

Kiáltunk egy halleluját! Kinek ígéri? Kinek mondja ezt? Mi van előtte pár Igével? Az adakozókról beszél. Az adakozókról, aki jókedvűen, örömmel, hálaadással ad a szívének a teljességéből. Nem a nagy mértékről van szó, hanem arról a mértékről, amit te a szíved szerint nyugodtan, tisztességes becsülettel tudsz adni. Nem pedig úgy, hogy félsz, hogy jaj, nekem most kevesebb lesz, miből fogom kifizetni a villanyszámlát? Pásztor, miért kérsz tőlem ilyet? Miért beszélsz nekem az adakozásról, nem tudod, milyen rossz helyzetben vagyok? Bocsánat, hogy így kifigurázom ezt a dolgot! Vagytok egy páran, akik valóban ebben a helyzetben vagytok, nem ellenetek prédikálok, higgyétek el, hanem értetek van ez! Mert én nem prédikálhatok arról, hogy a világ szerint menj bankról bankra és kérjél mindenhol kölcsön. Én arról prédikálok, hogy kerülj abba a helyzetbe, hogy te tudjál másoknak kölcsönt adni. Nem nézzük le, és nem tekintünk megalázóan azokra, akik szükségben vagy hiányban vannak, hanem segítjük őket. De az igazi segítség az, ha megérted a szellemi alapelvet, az isteni elvet, hogy a gyarapodáshoz vezető út az, ha megtanulsz elengedni magadtól. Ennek a következménye, amit ír itt a Bővített fordításban az Ige, hogy Isten képes megtenni, meg tudja tenni, hogy minden kegyelem, minden kegyeltség és földi áldás bőségben jöjjön hozzátok, azért, hogy mindig, mindenkor és minden körülmények között és akármilyen szükség esetében önellátóak legyetek. Elegendővel rendelkezve ahhoz, hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre. Azért, hogy ne kelljen igényt tartanod semmilyen segítségre. Akarsz-e ide eljutni? Akarod-e ezt, ha még nem vagy itt?

Mi az idevezető út? A kuporgatás, a kölcsönkéregetés? Ne érts félre, nincs azzal baj, ha kölcsönkérsz. Nem arról van szó, hogy elítéljük vagy probléma lenne azzal, ha megkeresel minket, hogy segítsünk. Segítünk a lehetőségeink és a szívünk dobbanása szerint, segítünk! Hogy ne kelljen igényt tartanotok semmilyen segítségre, segélyre vagy támogatásra és bőségben feltöltve minden jó cselekedetre és szeretetadományra. Isten azért adja neked a gazdagságot, azért akarja neked adni a gazdagságot, hogy neked mindenben elégséged legyen és fel legyél szerelve arra, hogy szeretetadományokat tudjál adni másoknak! Például, hogy meg tudd tankolni valakinek az autóját, hogy segíts valakinek befizetni a hiteltörlesztését, segíts valakinek hozzájutni a lakhatáshoz, vagy könnyíts a terhein valakinek. Ezért akarja Isten a gazdagságot neked adni, nem csupán azért, hogy felhalmozd és lógasd a lábad, és úgy érezd, hogy te vagy a kiskirály. Borzasztó állapot az, amikor valaki meggazdagodik és utána már így néz le mindenkire, hogy ah, ki vagy te, kis csóró? Ez egy borzasztó szellemi állapot! Borzasztó állapot, senki ne kerüljön ebbe a helyzetbe közülünk, hogy ennyire elvetemült legyen! Van az a mondás a világban is, hogy ne felejtjük el azt, hogy honnan jöttünk, honnan emelt ki minket Isten! Ne felejtjük el azt, hogy milyen volt akár a gyerekkorunk, vagy min mentünk keresztül! Nem arra kell figyelni és nosztalgiazni, előre nézve kell élnünk az életünket, de ha valaki meggazdagodik, akkor tudnia kell, hogy az egy felelősséggel is jár! Egy felelősséggel! Ámen.

Elmondtam a bevezetőt megint, úgyhogy majd folytatjuk, jó? Nagyon-nagyon sok minden van még itt ebben, és bármennyire is furcsán hangzik a számból, én nagyon szeretek erről

beszélni. Nagyon szeretem, hogy beszélhetek erről. Az elmúlt két évben egyszer említettük ezt a témát. Ha valaki vádol minket, hogy azért beszélünk erről, hogy több adomány legyen, akkor javaslom, hogy nézze vissza az elmúlt öt-hat-nyolc év tanításait, hányszor volt szó adakozásról. Meg fog döbbsenni, mert nemhogy egy kezemen, hanem egy-két ujjamon meg tudom számolni. A későbbiekben többet fogtok erről hallani, nem a pénz miatt, nem magunk miatt, hanem miattatok, mert nektek van erre szükségetek. Nem Istennek van arra szüksége, hogy adakozzál, hanem neked! Ámen. Halleluja!

Boldoggá prédikáltam magam, ugyanakkor még mindig feszít bennem egy csomó minden, ami nem hangzott el, ami csak érintve lett. Ez egy olyan gazdag és olyan bőséges területe az Igének, amelyről többet kell hallanunk. Tényleg alap dolgok ezek, alapigazságok. Semmi olyat nem hallottál ma, amihez valami különleges szellemi kijelentésre van szükség. Ezek tényleg alapok, és ha ezt az ember nem érti, akkor milyen módon érti meg a többit? Folytatása következik valamikor. Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! és info@ksze.org

SKYPE: [kszetitkar](https://www.skype.com/name/kszetitkar) • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: [KSzEVideo](https://www.youtube.com/KSzEVideo)

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!